

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4511/2022
14.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници АА из ..., коју заступа Зоран Величковић, адвокат из ..., против туженог „Ниш експрес“ ад Ниш из Ниша, кога заступа Ненад Крстић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1521/22 од 22.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1521/22 од 22.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 3386/20 од 22.11.2021. године, првим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 65.000,00 динара по основу претрпљених физичких болова и износ од 50.000,00 динара по основу претрпљеног страха, све са законском затезном каматом од 22.11.2021. године, као дана пресуђења, до исплате. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да поред износа досуђених првим ставом изреке суд обавезе туженог да тужиљи на име претрпљених физичких болова исплати разлику до тражених 400.000,00 динара, а на име претрпљеног страха разлику до тражених 350.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Трећим ставом изреке обавезан је тужени да тужиљи накнади парничне трошкове у износу од 141.700,00 динара, с тим што је на износ од 117.500,00 динара законску затезну камату дужан платити од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1521/22 од 22.03.2022. године, првим ставом изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Нишу П1 3386/20 од 22.11.2021. године у првом ставу изреке, а жалба туженог одбијена као неоснована. Другим ставом изреке првостепена пресуда је преиначена у другом ставу изреке тако што је обавезан тужени да тужиљи за претрпљене физичке болове, поред досуђених 65.000,00 динара исплати још 85.000,00 динара, укупно 150.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и за претрпљени страх. поред досуђеног износа од 50.000,00 динара, исплати још 30.000,00 динара, укупно 80.000,00 динара, док је за разлику од досуђеног до траженог износа од 400.000,00 динара за физичке болове и од

досуђеног до траженог износа за претрпљени страх од 350.000,00 динара тужбени захтев одбијен као неоснован.

Допунском пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1521/22 од 09.08.2022. године, првим ставом изреке обавезан је тужени да тужиљи на досуђени износ накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх у висини од 80.000,00 динара законску затезну камату исплати од дана 22.11.2021. године до исплате, те да тужиљи на име трошкова другостепеног поступка накнади износ судске таксе за жалбу и другостепену одлуку у износу од по 12.100,00 динара укупно 24.200,00 динара. Другим ставом изреке обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове састава предлога за израду допунске пресуде у износу од 9.000,00 динара.

Против правоснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1521/22 од 22.03.2022. године, донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију сходно члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, побијајући исту због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешног и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност побијане ревизије сходно члану 403. став 3. у вези са чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужбом у овој парници поднетој дана 05.02.2018. године и дефинитивно опредељеном у погледу висине тужбеног захтева поднеском од 31.12.2018. године тражено је обавезивање туженог као послодавца да тужиљи, као запосленој која је повреде задобила током обављања своје радне делатности, на име претрпљених физичких болова исплати износ од 400.000,00 динара и по основу претрпљеног страха износ од 350.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Првостепеном пресудом тужбени захтев је делимично усвојен до износа од 65.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и до висине од 50.000,00 динара на име претрпљеног страха, а ревизијом побијаном другостепеном пресудом тужиљи је по основу претрпљених физичких болова досуђен укупан износ од 150.000,00 динара и по основу претрпљеног страха укупан износ од 80.000,00 динара.

Имајући у виду да је њен тужбени захтев за накнаду штете био постављен у висини од 400.000,00 динара по основу претрпљених физичких болова, односно 350.000,00 динара по основу претрпљеног страха, следи да се ревизијом побија недосуђени износ од укупно 520.000,00 динара.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3) осим из члана 404. овог закона.

Како из садржине поднетог ванредног правног лека не следи да је поднет сходно члану 404. ЗПП, применом члана 441. у вези са чланом 413. ЗПП ревизија је одбачена као недозвољена.

Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић